

Jezus malusieńki

1. Je - zus ma - lu - sie - ñki le - ży wśród sta - je - nki.

Pła - cze z zi - mna, nie da - ła Mu Ma - tu - sia su - kie - nki,

pła - cze z zi - mna, nie da - ła Mu Ma - tu - sia su - kie - nki.

2. Bo uboga była, rąbek z głowy zdjęła,
w który Dziecię owinąwszy, siankiem Je okryła.
3. Nie ma kolebeczki, ani poduszcзки,
we żłobie Mu położyła siana pod główeczki.
4. Dziecina się kwili, Matusieńka li li,
w nóżki zimno, żłódek twardy, stajenka się chyli.
5. Matusia truchleje, serdeczne lży leje:
"O mój Synu! wola Twoja, nie moja się dzieje.
6. Przestań płakać, proszę bo żalu nie zniosę,
dosyć go mam z męki Twojej, którą w sercu noszę."
7. Pokłon oddawajmy, Bogiem Je wyznajmy,
to Dzieciątko ubożuchne ludziom ogłaszajmy.
8. Niech Je wszyscy znają, serdecznie kochają,
za tak wielkie poniżenie chwałę Mu oddają.
9. O najwyższy Panie! waleczny Hetmanie!
Zwyciężonyś, mając rączki miłością związane.
10. Leżysz na tym sianie, Królu nieba, ziemi,
jak baranek na zabicie za moje zbawienie.
11. Pójdź do serca mego, Tobie otwartego,
przysposób je do mieszkania i wczasu swojego.
12. Albo mi daj swoje, wyrzuciwszy moje,
tak będziesz miał godny pałac na mieszkanie Twoje.